

Kredit, kan de naturligvis øve et vist Pres, men der vil altid være en hel Del, som har Midler, de selv kan disponere over uden at spørge Bankerne. Den megen Tale om, at Bankerne udøver en Importregulering, som i mindste Maade kan sammenstilles med den, der anbefales af de to Regeringspartier, synes jeg er Snak hen i Vejret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen gjorde nogle Bemærkninger, hvorefter man skulde tro, han mente, at Forholdet var det, at der her var Tale om en lille Bedrift, som trængte til Kapital, medens den velstaaende sagtens kunde skaffe sig Midler o. s. v. Det er der imidlertid aldeles ikke, det vedrører en meget omfattende Import her til Landet, en meget nødvendig Import. Et af de største Importfirmaer i dette Land, som har Brug for Kredit og selvfølgelig bruger denne Kredit i høj Grad, har faaet denne Henvendelse fra sin Bank, og da det gjorde Indsigelse, er der blevet henvist til en almindelig Ordre vedrørende den paagældende Vare, hvis Indførsel her til Landet Nationalbanken altsaa mener, det er ønskeligt at faa formindsket, skønt den tjener en Produktion her i Landet, oven i Købet en Eksportproduktion, kan jeg tilføje. Jeg skal, som sagt, naar vi kommer i Udvalget, nævne Forholdet nærmere med Angivelse af min Kilde; saa vil man kunne dømme om, hvorledes Forholdene har udviklet sig under den af den tidligere Statsminister instituerede Nationalbank-Kreditindskrænkning.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stavning): Jeg skal blot i Anledning af det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensens sidste Bemærkninger sige, at han maa ganske have overhørt, hvad jeg sagde. Jeg talte ikke om Industrien, jeg talte tværtimod om den Interesse, som Handelslivet havde i en Importregulering, der bidrager til at hindre Svingninger i Kurserne og til at stabilisere og højne Valutaen. Jeg skulde dog fremdeles tro, at den Handelsmand, Grosserer, eller hvad han nu maatte være, som igennem saadanne Foranstaltninger faar sin Formues Værdi væsentlig forøget, ogsaa har en meget betydelig Interesse i Importregulering, maaske sammen med Arbejdere og andre, der kan siges at være interesserede.

Det ærede Medlem sagde nu sidst, at han havde forstaaet, at Importregulering altsaa væsentlig var industribeskyttende. Importregulering kan, saa vidt jeg forstaaar dette Begreb, have baade den Opgave at hjælpe Industrier over Vanskeligheder og den Opgave at hjælpe paa Valutaforholdene, for saa vidt som Handelsbalancen spiller en Rolle i Valutaforholdet. Men det forbavser mig, naar det ærede Medlem mener at burde hævde, at Importregulering udelukkende er Industribeskyttelse, da den mest omfattende eller rettere sagt den eneste Lov, der i saa Henseende er gennemført, er gennemført under Venstre, samtidig med at det samme Venstre, ogsaa det ærede Medlem i Dag, angriber os for at være beskyttelsesvenlige, ønskende at gennemføre Importregulering for at beskytte Industrien! Efter at have hørt det ærede Medlems sidste Udtalelser forstaaar jeg Dobbeltigheden i de Bemærkninger, der nu og da fremsættes imod os.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jørgen Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Af Hensyn til Sagens Fremme vil det være ønskeligt, at dette Udvalg bliver nedsat i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral.

Valgt blev: *Hans Nielsen, Sundbo, Chr. Hansen, P. Andersen, J. P. Larsen, J. Chr. Jensen (Kbh.—Frdbg. vestre Storkr.), Jørgen Christensen, N. Neergaard, Knud Kristensen, N. C. Hedegaard, Lange, Hendriksen, Pürschel, Dahlgaard og Rode.*